

Majstri Goju ryu

(prevzaté z www.kensei-dojo.com)

materiál spracoval: Imrich Mezei

doplnil: Filip Rázga)

Kanryo Higaonna (1853 - 1916)

Narodil sa v dedine Nishimura v provincii Naha 10.marca 1853. Už od malička sa zaujímal o bojové umenia. S cvičením Tode začal pod vedením majstra Aragaki Seisho (1840 - 1918) pravdepodobne v roku 1867 (rok, keď sensei Aragaki demonštroval Te v meste Shuri), u ktorého zostal tri roky. V roku 1870 odišiel Aragaki sensei do Beijingu v Číne pracovať ako prekladateľ. Na svojho študenta však nezabudol a predstavil ho majstrovi Kojo Taitei (1837 -1917). Kojo vyučoval Kanrya dva rôzne štýly. To bolo dôvodom, že sa mladý Kanryo po dvoch rokoch rozhodol odísť študovať do Číny bližšie k zdroju svojho pôvodného Aragakiho štýlu. Opustil Okinawu v marci 1873 a prišiel do mesta Fuzhou v provincii Fukien. Žil jeden rok na okinawskom sídlisku zvanom Ryukyukan. Po štyroch rokoch cvičenia u rôznych majstrov bol predstavený učiteľovi **Ryu Ryu Ko**. Po dlhšej skúšobnej dobe ho učiteľ prijal za osobného žiaka. V štúdiu vytrval plných 15 rokov (podľa niektorých prameňov to bolo 10 až 30 rokov) a po uplynutí tejto doby sa vrátil späť na Okinawu do mesta Naha, kde si otvoril dojo a začal vyučovať. Stal sa takým známym, že Naha Te sa začalo nazývať Higaonnovým štýlom. Hovorí sa, že majster Higaonna nechal svojich žiakov študovať kata **Sanchin** 3 až 4 roky, že v bojovom postoji Shiko dachi musel každý vydržať až hodinu (niektoré pramene uvádzajú až 4 hodiny). Dôvodom bolo, že sensei trval na tom, aby jeho žiaci získali v prvých rokoch cvičenia dobrú fyzickú kondíciu. Bol aj prvým majstrom, ktorý zaviedol skupinové vyučovanie (dovtedy bolo obvyklou metódou súkromné vyučovanie).

Sensei Higaonna zomrel v októbri 1916, v rovnakom roku ako jeho blízky priateľ Anko Itosu zvaný tiež Yasutsune. Jeho najlepšimi žiakmi boli: Choyun Miyagi, Shiroma Koki a Kyoda Kohatsu. Oficiálne odovzdal vedenie školy žiakovi Kyoda Kohatsu-ovi, ktorý odišiel do

Japonska kde vyučoval pôvodný Higaonnov štýl. Na znak úcty k svojmu učiteľovi, nazval Naha Te názvom Tou'on ryu (Tou'on znamená Higaonna).

Choyun Miyagi

(1888 - 1953)

Narodil sa 25. apríla 1888 v Naha. Jeho rodina patrila k nižšej šľachtickej triede, bola však jednou z najzámožnejších v meste. Vlastnili dve obchodné lode a zaoberali sa dovozom liekov z Číny. Otec Chosho bol tretí syn v rodine, ale pretože hlavný mužský dedič predčasne zomrel, bol Choyun vo veku 5 rokov adoptovaný hlavnou rodinou a určený hlavným dedičom. Pretože to bola zodpovedná úloha, jeho matka rozhodla, že by sa mal venovať bojovým umeniam. Tak dovedla 11-ročného syna k majstrovi Ryuko Aragaki, ktorý bol jeho prvým učiteľom. Keď dosiahol Miyagi 14 rokov, majster Aragaki ho predstavil Kanryo Higaonnovi. Miyagi cvičil pod vedením majstra Higaonnu 15 rokov, až do jeho smrti v oktobri 1916. V tom istom roku odcestoval do Fuzhou v provincii Fukien, aby tam hľadal pôvodné dojo svojho učiteľa. Toto dojo aj našiel, ale bolo opustené a budova zničená. Jeden starý muž, ktorý bol žiakom Ryu Ryu Ko mu povedal, že mnohí čínski experti bojových umení boli zabití alebo utiekli. V Číne totiž vládli v tej dobe veľké nepokoje, pretože to boli roky po povstaní boxerov a veľa z nich bolo prenasledovaných a mnoho zabitých. Po návrate z Číny strávil Miyagi sensei nejaký čas tým, že študoval kata Rokkishu, z ktorých neskôr vytvoril kata **Tensho**.

Zakrátko na to vytvoril základné formy **Gekisai dai ichi** a **Gekisai dai ni**. Prvýkrát sa predstavil na Okinawe niekoľkými predstaveniami, ktoré vyvolali rozruch na verejnosti. Považoval za dôležité organizovať okinawské karate a už v roku 1925 predpovedal tomuto umeniu celosvetové šírenie. Práve pre tento účel založil Miyagi sensei v roku 1926 vo Wakase cho, Naha shi združenie s názvom Združenie pre výskum Karate. Úmyslom tejto inštitúcie bolo vyučovať karate z univerzitného pohľadu a predávať ho ďalej žiakom. Preto viedli vyučovanie rôzni okinawskí experti, ktorí sa neustále obmieňali:

Choyun Miyagi (Naha Te), Choyu Motobu (Tomari Te), Kenwa Mabuni (Shito ryu) a Chomo Hanashiro (Shuri Te). Okrem telesných cvičení boli v tej dobe pevnou súčasťou aj teoretické prednášky. V roku 1927 navštívil Združenie pre výskum Karate majster Jigoro Kano (1860 - 1938, zakladateľ Judo), ktorý sa v Japonsku zoznámil s majstrom Gichinom Funakoshim a chcel sa podrobne informovať o okinawskom karate. Od tej doby udržoval Miyagi sensei písomný styk s Kano senseiom. V roku 1929 bolo Združenie rozpustené, pretože jeho učitelia sa vydali vlastnou cestou. V roku 1930 predvádzal najstarší Miyagiho žiak menom Shinzato Jinan (1901 - 1945) kata pri príležitosti korunovácie cisára

Hirohita v Japonsku. Shinzata sa nakoniec jeden majster budo spýtal, k akej škole bojových umení patrí. Na túto otázku však nevedel odpovedať, pretože v tej dobe sa ešte stále štýly rozlišovali len podľa provincie, kde sa cvičili. Keď to po návrate na Okinawu oznámil svojmu učiteľovi Miyagi senseiovi, ten sa rozhodol, že svoj štýl pomenuje podľa vedúcej línie čínskeho kempa. Tak vznikol názov **Goju ryu** (Go-tvrdý, Ju-jemný, ryu-škola, smer, štýl). V roku 1933 bol Miyagiho štýl oficiálne zapísaný a zaregistrovaný v inštitúcii Dai Nippon Butokukai (Celojaponská organizácia bojových umení). V roku 1934 bol vymenovaný do funkcie vedúceho pobočky Butokukai na Okinawe. V nasledujúcich rokoch použil Miyagi významnú časť majetku na to, aby mohol cestovať po svete a prehĺbiť svoje štúdium bojových umení. Najprv cestoval na Hawai, kde bol pozvaný, aby tam predviedol a vyučoval karate. Zostal tam 10 mesiacov a potom sa vrátil späť na Okinawu. V roku 1936 odišiel do Číny, kde študoval v jednom chráme zenbuddhizmus a čínske bojové umenie Pa kua. Na pozvanie Gogena Yamaguchiho sa zdržal dlhší čas aj v Japonsku a určil Yamaguchiho za svojho nástupcu v Japonsku. Až v roku **1940** dokončil sensei systém svojho učenia úplne a uzavrel tým vývoj Goju ryu ako samostatného štýlu. V týchto rokoch pobýval sensei Miyagi striedavo v Japonsku a na Okinawe, kde tiež vyučoval. V roku 1941 začala v Japonsku 2.sv. vojna, v ktorej stratil Miyagi sensei svojho tretieho syna Juna a svojho najstaršieho žiaka Shinzata Jinana. Od tejto doby už nevyučoval a stiahol sa z verejného života do ústrania. Po porážke Japonska sa vrátil na Okinawu a usadil sa v meste Ichikawa. V roku 1946 obnovil na Okinawe výučbu karate. Stal sa riaditeľom Okinawa Civil Association of Physical Education a vyučoval na policajnej škole. V tom istom roku založil dojo vedľa svojho domu v Tsuboya-cho. Miyagi sensei zomrel na infarkt dňa 8. októbra 1953. Jeho najvýznamnejšími žiakmi boli:

- Seiko Higa (1898-1966)
- Meitoku Yagi (1912-2003)
- Eichi Miyazato (1922-1999)

Z učenia Miyagiho vznikli dve hlavné línie: v Japonsku sa, ako sa vyššie spomenulo, stal nástupcom senseia Gogen Yamaguchi (1909-1989) a na Okinawe viedol po smrti učiteľa výučbu Meitoku Yagi v jeho dojo a zdedil pri desiatom výročí Miyagiho smrti jeho obi. Yagi sensei istý čas pôsobil u polícii, avšak disciplína nebola jeho silnou stránkou. Preto zakrátko políciu opustil a definitívne sa vydal vlastnou cestou. V 50-tych rokoch založil **Meibukan** a do dojo svojho učiteľa prichádzal už len príležitostne. V tom čase už totiž žil v Tokyu a navštevoval cvičenia na inštitúte colnej správy.

Seiko Higa (1898-1966)

Narodil sa 8. novembra 1898 v Higashi-machi, v provincii Naha. Absolvoval strednú okinawskú rybársku školu. S cvičením okinawského Te začal ako 13-ročný u senseia Higaonnu. Bol jedným z mála žiakov, ktorí ostali pri Higaonnovi až do jeho smrti. V cvičení pokračoval u najlepšieho z učiteľových žiakov - Choyuna Miyagiho. Za pár rokov zložil majstrovské skúšky a súčasne sa zamestnal ako učiteľ na základnej škole. Neskôr pracoval ako policajt v meste Naha odkiaľ v roku 1931 odišiel. V roku 1939 mu bol organizáciou Dai Nippon Butokukai udelený 6. dan. Po 2.sv. vojne pokračoval vo výuke karate

na Ryukyu univerzite v Shuri. V roku 1947 otvoril v meste Itomai dojo. V roku 1956 sa stal jedným z viceprezidentov novo založenej organizácie Okinawa Karate-do Federation a už o dva roky neskôr v roku 1958 bol vymenovaný do funkcie prezidenta. Po vzájomnej dohode najvyšších predstaviteľov organizácie mu bol udelený čestný technický stupeň Hanshi 10. dan. Ešte v tom istom roku založil **Shodokan** dojo a organizáciu The International Karate and Kobudo Federation, v ktorej sa stal prezidentom. Po smrti majstra Higu v roku 1966 prevzal vedenie **Shodokan** dojo jeho syn Seikichi Higa.

Seikichi Higa (1927-1999)

Narodil sa 10.2.1927 v Naha. Cvičeniu sa začal venovať vo veľmi mladom veku pod vedením svojho otca. Po smrti svojho otca prevzal vedenie Shodokanu a stal sa jeho riaditeľom. V rokoch 1986-1998 bol viceprezidentom Okinawskej Federácie karate. V rokoch 1990-1996 zastával funkciu viceprezidenta organizácie Goju ryu Kokusai Karate a Kobudo Federácie. Zomrel v máji 1999.

Choyu Kiyuna (*1931)

Narodil sa 10.1.1931. V roku 1949 začal cvičiť pod vedením Ooki Heisuke. O päť rokov neskôr začal študovať karate u majstra Seikichiho. Keďže majster Seikichi bol sám žiakom svojho otca, bolo len otázkou času kedy začne Kiyuna cvičiť pod vedením Higa senseia. Stalo sa tak v roku 1961. V roku 1968 získal titul Kyoshi a v roku 1976 začal trénovať kobudo pod vedením [Kenko Nakaimu](#). V roku 1992 založil **Seidokan** dojo. V roku 1998 získal titul Hanshi 10. dan a v roku 2000 mu bol udelený titul Kyoshi 8. dan kobudo. V súčasnosti je jedným z dvoch technických riaditeľov Medzinárodnej federácie okinawského Goju ryu karate a kobudo.

Eiki Kurashita (*1941)

Narodil sa 26.11.1941 v Yemura, Kokutogun v prefektúre Okinawa. Cvičiť začal pod vedením senseia Meitoku Yagi. V roku 1960 sa stal žiakom senseia Seiko Higu. Neskôr sa začal venovať aj štúdiu kobudo. V roku 1995 mu bol udelený titul Kyoshi 7. dan. O štyri roky neskôr sa stal prezidentom Goju ryu Kokusai Karate Kobudo Federácie a v máji roku 2000 mu bol udelený 8. dan. O šesť mesiacov neskôr - v novembri toho istého roku - mu bol udelený titul Hanshi 9. dan.